6579 'Nihče ne pride k Očetu....' (Jn 14,1-14)
25. junij 1956: knjiga 70 Bertha Dudde

Nihče ne pride k Očetu, razen po Meni.... Izjemna pomembnost teh besed pojasnjuje tudi nujnost vodenja ljudi, ki še niso verniki v Jezusa Kristusa ali branilci žive vere tam, kjer je poznavanje Jezusa Kristusa že prisotno. Kajti nihče ne more priti k Meni, kdor ne prepozna Mene samega v Jezusu Kristusu....

Obstajajo namreč ljudje, ki zares pravijo, da verjamejo v 'Boga', saj On daje dokaze o sebi v vsem, kar obdaja človeka, vendar nočejo sprejeti Jezusa Kristusa kot Božjega Sina in Odrešenika sveta, čeprav se nimajo za nevernike. Toda ti ljudje so še vedno zelo oddaljeni od svojega Boga in Stvarnika, niso še prišli v tesnejši stik z Menoj in zato njihove misli ne morejo postati razsvetljene. Še vedno jih bremeni greh nekdanjega odpadništva od Mene in ta greh jih veže na Mojega nasprotnika, od katerega se brez Jezusa Kristusa ne bodo mogli ločiti. Toda malo ljudi ve za ta greh preteklega odpadništva od Mene, zato se tudi ne zavedajo pomena Jezusa in njegovega odrešenjskega dejanja. Če ljudje poznajo nauk evangelija, če poznajo besede, ki jih je Jezus izrekel na Zemlji, bi lahko razmišljali tudi o besedah: 'Nihče ne pride k Očetu, razen po Meni... In če bi le resno želeli več informacij o tem, bi jih zagotovo prejeli in misel na te besede jih zagotovo ne bi nikoli več zapustila.... Edina pot do Mene je po Jezusu Kristusu, saj mora biti najprej odrešena krivda za greh, da bi Me lahko sprejeli...., Nobeno bitje, ki je prostovoljno postalo grešno, se Mi ne more približati pred odrešenjem po Jezusu Kristusu. To je zakon, ki ga ne more spremeniti niti Moja neskončna ljubezen.

Prav tako noben človek v svojem srcu ne bo popolnoma prepričan o Bogu, ki ga morda priznava z besedami ali površnimi mislimi, saj bi ob resnem razmisleku vedel, da nima pravega odnosa s svojim večnim Bogom in Stvarnikom... Nikoli mi ne bo zaupal kot otrok svojemu očetu, verjel bo le, da Bog obstaja, z Menoj pa ne bo vzpostavil tesne povezave, ki zahteva ljubezen. Ljubezen bi izboljšala njegov duhovni vid, ker ljubezen razsvetljuje tudi njegovega duha,... Ljubezen bi ga prisilila, da bi se spraševal, ne bi pa podal napačne trditve. Vsak človek, ki še ni vzpostavil stika z Jezusom Kristusom se bo počutil nekoliko nelagodno, ko bo razmišljal duhovne misli... Potek trpljenja in križanja mu ne bosta ostala neznana, vedno znova bo vstopal v pogovore z drugimi ljudmi ali pa ga bodo ti spomnili na Jezusa Kristusa, saj bom njegovo misel nenehno usmerjal k človeku Jezusu, ki je živel na Zemlji in doživel boleč konec... Tudi če ga še ne priznava, ve za Jezusovo zemeljsko življenje in sam ga bom spominjal nase v Jezusu Kristusu.

Človekove sprejemanje ali zavračanje bo v skladu s stopnjo njegove ljubezni. Kjer je ljubezen, se človeka lotim sam in njegov odpor se bo postopoma zmanjševal, dokler ne bo končno videl človeka Jezusa v povsem drugačni luči kot na začetku, ko mu je še uporno nasprotoval. Če pa se noče učiti, če je njegova volja ob smrtni uri še vedno sovražna, ne more pričakovati blaženosti v duhovnem kraljestvu, kljub pravilnemu načinu življenja bo lahko sprejet le v kraljestvo, kjer prebivajo vsi zanikovalci Kristusa, ker se na Zemlji ni hotel odkupiti, in bo v duhovno kraljestvo vstopil v omejenem stanju... Toda tudi tam še vedno lahko najde svojega božanskega Odrešenika in Odkupitelja... In tudi to je Moja velika milost, da se v duhovnem kraljestvu srečam z vsemi tistimi, ki so Me doslej zavrnili, da slišim vsak klic, ki je poslan Meni kot Odrešeniku, in da klicatelja primem za roko ter ga vodim iz tega kraljestva v svoja božanska kraljestva... Kajti še vedno bom duše izvlekel iz brezna, če bom Me bodo priznale... če je duša našla pot do Jezusa Kristusa, ki ga je na zemlji zavrnila, a brez katerega ne more doseči svojega cilja.

Kraljestvo svetlobe je zaprto za vsako dušo, dokler ji Jezus Kristus ne odpre vrat, vendar je za to potrebno, da je priznan kot Božji Sin in Odrešenik sveta. Zaradi tega je človek Jezus izrekel besede: "Nihče ne pride k Očetu, razen po meni." (Jn 14,6) Kajti Jaz sam sem jim govoril prek človeka Jezusa,

sam sem se hotel prepoznati v njem, ki mi je v času Mojega življenja na Zemlji.... služil le kot lupina, ki sem jo pa ohranil tudi v duhovnem kraljestvu, da bi lahko bil vidni Bog za vse Moje žive stvaritve, ki je bil navsezadnje od vekomaj do vekomaj duh.... in Me kot takega ustvarjena bitja niso mogla videti. Izbral sem si obliko, da bi postal vidni Bog za vas ljudi, in v tej obliki sem izvršil dejanje odrešenja. Posledično morate tudi vi priznati obliko, v kateri sem bival, in potem boste stopili na pravo pot k Meni, vašemu Očetu večnosti... Brez Jezusa Kristusa pa ne boste mogli nikoli priti k Meni, saj vas brez Jezusa Kristusa Moj nasprotnik ne bo izpustil, ker mu zaradi svoje volje še vedno pripadate.... Amen

Bertha Dudde